

шеството, се връщат към светските дела.

(23–27) *И когато влезе *в кораба, последваха Го учениците Му. И ето, голяма буря настана в морето, тъй че корабът се покриваше от вълните, а Той спеше.* Господ взел със Себе Си на кораба учениците, за да видят чудото. Допуснал да бъдат застрашени от буря, та от една страна, да се приготвят за изкушенията, а от друга, като видят чудото, да повярват още повече. Той спи, за да усетят те страх, да осъзнаят своята немощ и да се обърнат към Него с молитва. Затова Евангелистът казва:

Тогаваша учениците Му се приближиха до Него, събудиха Го и рекоха: Господи, спаси ни; загиваме! А Той им каза: защо сте толкова страхливи, малOVERCI? Не ги нарича неверници, а малOVERCI, защото, когато казали: Господи, спаси ни, те показали вярата си, но в думата: загиваме вече нямало вяра. Те не трябвало да се страхуват, докато Той плавал с тях. Забележи, че като ги укорява в малOVERIE, Господ показва, че мало-

верието привлича опасностите. Затова отначало умирил тяхното душевно възмущение, а после и морското.

Тогавга, като стана, запрети на ветровете и на морето, и настана голяма тишина. А човеците се почудиха и рекоха: какъв е Тоя, та и ветровете и морето Му се покоряват? Удивлявали се, защото на вид Той бил човек, но делата Му били божествени. Под удивляващите се човеци се подразбират учениците, понеже там нямало никой друг. Те казвали: кой е Тоя, защото още не били уверени кой е.